

bok. — 2) (efter nyssnämnda uppfinning) Hvarje skriven bok (till skilnad ifrån de tryckta). — 3) Lagsamling, lagbok, lagverk. [Kodex.]

CODICILL, CODILL, COEFFERA, m. fl., se under K.

COEFFICIENT, koëffisiänt, m. 3. (alg.) Benämning på de tal, som sättas framför en bokstaf, för att antyda, huru många gånger den är adderad till sig sjelf.

COEXISTERA, COEXISTENS, se under K.

COGNAC, se *Konjak*.

COGNAT, kånngnat, m. 3. Blodsförvandt på mödernesidan (i motsats till Agnat). — Äfv. *Kognat*.

COHERENS, COHESION, m. fl., se under K.

COHOBERA, v. a. 1. (kem.) Vid en distillation flera gånger efter hvarandra åter ingjuta det afdestillerade i retorten och distillera på nytt.

COHORT, se *Kohort*.

COINCIDERA, COINCIDENS, se under K.

COLCOTHAR, källkotar, m. sing. Ett rödbrunt pulver, som återstår i retorterna, vid tillverkning af rökande eller så kallad Nordhausisk svafvelsyra.

COLIBRI, kölibri, m. 3. Se *Honungsfågel*.

COLISSEUM ell. COLOSSEUM, --éum, nom. propr. n. 1) Praktbyggnad i det gamla Rom, uppförd af Nero, för offentliga skådespel. — 2) Praktbyggnad i stora städer, för offentliga nöjen. [Colisseum, Colosseum.]

COLLATERAL, m. fl., se under K.

COLLÉSTÖT, källestöt, m. 2. (i biljard) Stöt med en boll, som ligger vid vallen.

COLLECTANEA, källläktånea, n. pl. (lat.) Samlade anmärkingar, utdrag ur böcker.

COLLECTIVUM, källläktivum, n. pl. — *iva* ell. — *iver*. (lat.; gram.) Ord, som i sig innefattar begreppet af flera enheter, t. ex. folk, här, o. s. v. Förkortadt af *Nomen collectivum*. — Man skriver i svenskan äfv. *Kollektiv* (n.)

COLLEGA, COLLEGIUM, m. fl., se under K.

COLLERETTE, se *Kollerett*.

COLLET, källä', (fr.) se *Kollett*.

COLLI ell. COLLY, källi, m. pl. *colli*. (ital.; handelst.) Hvar och en särskilt varupersedel, som afsändes med en skeppare eller forman.

COLLOQUUM, källökvium, n. pl. — *quia* o. — *quier*. (lat.) Samtal. *C. familiare*, förtroligt samtal.

COLOCYNTBITTER, koläsy'ntbit'tr, n. sing. (kem.) Bittert extraktväme, som erhålles ur kolöqvinten.

COLOPHONIUM, se *Kolofonium*.

COLOQVINT, se *Koloqvint*.

COLORATUR, se *Koloratur*.

COLORUM, se *Kolorum*.

COLOSSEUM, se *Colisseum*.

COLUMBIN, --i'n, n. 3. sing. (kem.) Bittert ämne i:

COLUMBOROT, f. 3. pl. — *rötter*. Roten af *Cocculus palmatus*, som användes på apoteken.

COLURER, -lú-, m. 3. pl. Så kallas, i tidräkningsläran, de tvenne deklinationscirklar, medelst hvilka solbanan genom dagjennings- och solståndspunkterna indelas i fyra lika delar. Den ena af dessa kallas Solstånds- och den andra Dagjennings-coluren.

COMFORT, COMFORTABEL, se under K.

COMITAT, se *Komitat*.

COMITE, se *Komité*.

COMITIER, COMMENSURABEL, se under K.

COMMERCE, m. fl., se *Kommers*, m. fl.

COMMISSBRÖD, m. fl., se under K.

COMMITTÉ, se *Komité*.

COMMODOR, se *Kommodor*.

COMMUN, COMMUNAL, se under K.

COMPAGNIE ell. COMPANI, m. fl., se under K.

COMPAGNON, se *Kompanjon*.

COMPENDIUM, n. pl. — *dia* o. — *dier*. (lat.) Lärobok i sammandrag, kort begrepp af en vetenskap. Skrifves äfv. af några *Kompendium*.

COMMUNISM, COMMUNIST, se under K.

COMPILATION, COMPILATOR, COMPILE-RA, se under K.

COMPLEMENT, COMPLETT, COMPLEXION, m. fl., se under K.

COMPLIMENT, se *Kompliment*.

COMPOST, COMPOTE, se *Kompost*, *Kompot*.

COMPTOIR, se *Kontor*.

CON AMORE, kånnamå're. (ital.) Med förkärlek.

CONCAV, m. fl., se *Konkav*, m. fl.

CONCEDO, kånnsédo. Latinskt ord, som betyder: jag medgifver, och brukas vid disputationer, för att tillkännagifva, att man anser sig vederlagd af sin motståndares argumenter och därför afstår ifrån vidare inkast emot den uppgifna tesen. Brukas äfven skämtvis i samtal, då man disputerat om en sak och den ene slutligen finner sig besegrad af anförda skäl.

CONCERT, m. fl., se *Konsert*, m. fl.

CONCHYLIER, kånkyliär, m. 3. pl. (nat. hist.) Gemensam benämning på: a) Snäck- och musseldjur; b) snäck- och musselskal. — Skrifves af några *Konkylier*.

CONCHYIOLOGI, kånkyliälåji', f. 3. Läran om snäck- och musseldjuret.

CONCILIUM, kånsi'lium, n. pl. — *lia* o. — *lier*. Kyrkomöte. I plur. skrifves äfv. *Koncilier*. [Koncilium.]

CONCIONELL, se *Kochenill*.

CONCLAV, se *Konklav*.

CONCORDANS, CONCORDAT, m. fl., se under K.

CONCRET, CONCRETION, se under K.

CONCRETO, kånkréto. *In c.*, latinskt uttryck, som betyder: i verkligheten, i det verkliga lifvet, inom erfarenhetens krets. Brukas i vetenskaplig, lärd och litterär stil. — *Motsats*: In abstracto (se d. o.).

CONDEMNERA, CONDENSERA, m. fl., se under K.

CONDITIO, kånndi'tscho, f. (lat.) Vilkor. *C. sine qua non*, oestergifligt vilkor.

CONDITION, m. fl., se *Kondition*, m. fl.

CONDITIONALITER, kånndittschonålitr, adv. (lat.) Vilkorligt.

CONDITOR, CONDITORI, se under K.

CONDOLENS, CONDOLERA, m. fl., se under K.

CONDOR, se *Kondor*.

CONDOTTIERE, kånndättiå're, m. 3. (ital.) Anförare för värfvade skaror af äfventyrare, uti Italien, i 14:de århundradet.

CONDUCT, se *Kondukt*.

CONDUCTOR, kånndüctårr, m. 3. (lat.; vetenskapl.; uttalas i plur. -- tórárr) 1) (fys.) Bleckeylinder, som, hvilande på starka glasfötter eller hängande på silkestrådar, utgör en del af en elektricitets-maskin, och begagnas, för att dermed uppsamla och kvarhålla den erhållna elektriciteten. — 2) Instrument, som vid kirurgiska operationer tjänar till ledning för andra verktyg.

CONDUCTER, CONFIDENTIEL, se under K.

CONFONIUM, se *Kolofonium*.